

Sygn. akt II K 295/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Wildowicz

Protokolant: Karolina Szapiel

przy udziale prokuratora Adama Naumczuka

przy udziale oskarżyciela posiłkowego M. B.

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2018 r. sprawy:

A. B., syna A. i H. z domu C., urodzonego (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 1 grudnia 2017 roku do dnia 20 sierpnia 2018 roku w W., gm. B., znęcał się fizycznie i psychicznie nad zamieszkujejącą razem z nim żoną M. B. oraz jej małoletnimi dziećmi z poprzednich związków P. C. i R. T. w ten sposób, że znajdując się pod działaniem alkoholu bez powodu wszczynał awantury domowe, w trakcie których wyzywał żonę słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, groził pozbawieniem życia, wyganiał z domu, izolował od rodziny, szarpał za ubranie, popychał, wykręcał ręce, dusił, uderzał pięściami po całym ciele, wrywał włosy, przy czym w dniu 14 maja 2018 roku w wyniku popchnięcia pokrzywdzona upadła i doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia i obrzęku powłok głowy skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała na czas nie przekraczający dni 7 i w dniu 20 sierpnia 2018 roku chwycił ją obiema rękoma za szyję w wyniku czego pokrzywdzona upadła i doznała obrażeń ciała w postaci powierzchownego urazu powłok głowy, otarcia naskórka na skórze głowy i szyi skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała na czas nie przekraczający dni 7, a nadto wyganiał z domu P. C. i R. T., budził je w nocy, zakłócał naukę,

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k.

I. oskarżonego **A. B.** w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w okresie od dnia 1 grudnia 2017 r. do dnia 20 sierpnia 2018 r. w W. w gminie B., znęcał się fizycznie i psychicznie nad zamieszkujejącą razem z nim żoną M. B. oraz jej małoletnimi dziećmi z poprzednich związków P. C. i R. T. w ten sposób, że znajdując się pod działaniem alkoholu bez powodu wszczynał awantury domowe, w trakcie których wyzywał żonę słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, groził pozbawieniem życia, wyganiał z domu, izolował od rodziny, szarpał za ubranie, popychał, wykręcał ręce, dusił, uderzał pięściami po całym ciele oraz wrywał włosy, a ponadto wyganiał P. C. i R. T. z domu, budził je w nocy oraz zakłócał im naukę, przy czym w dniu 14 maja 2018 r. popchnął M. B. na skutek czego upadła i uderzyła się o podłoże doznając stłuczenia i obrzęku powłok głowy, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni, a w dniu 20 sierpnia 2018 r. chwycił ją obiema rękoma za szyję powodując jej upadek w wyniku czego doznała ona otarcia naskórka na głowie i szyi, które spowodowały naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni, **to jest popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k.** i za to na mocy art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje go, a na mocy art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

II. na mocy art. 63 § 1 i § 5 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu zatrzymanie w dniu 9 maja 2018 r. od godziny 00.01 do godziny 20.50 oraz od godziny 19.35 w dniu 5 sierpnia 2018 r. do godziny 11.45 w dniu 7 sierpnia 2018 r., a także tymczasowe aresztowanie od godziny 21.10 w dniu 20 sierpnia 2018 r. do

godziny 10.30 w dniu 24 października 2018 r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sędzia:

II K 295/18

UZASADNIENIE

Z uwagi na to, że wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia dotyczył wyroku wydanego w trybie art. 387 k.p.k., zakres uzasadnienia ograniczony zostanie, zgodnie z art. 424 § 3 k.p.k., do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku.

Dowody zebrane w sprawie jednoznacznie wskazują, że A. B. w okresie od dnia 1 grudnia 2017 r. do dnia 20 sierpnia 2018 r. w W. w gminie B., znęcał się fizycznie i psychicznie nad zamieszkującą razem z nim żoną M. B. oraz jej małoletnimi dziećmi z poprzednich związków P. C. i R. T. w ten sposób, że znajdując się pod działaniem alkoholu bez powodu wszczywał awantury domowe, w trakcie których wyzywał żonę słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, groził pozbawieniem życia, wyganiał z domu, izolował od rodziny, szarpał za ubranie, popychał, wykręcał ręce, dusił, uderzał pięściami po całym ciele oraz wrywał włosy, a ponadto wyganiał P. C. i R. T. z domu, budził je w nocy oraz zakłócał im naukę, przy czym w dniu 14 maja 2018 r. popchnął M. B. na skutek czego upadła i uderzyła się o podłogę doznając stłuczenia i obrzęku powłok głowy, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni, a w dniu 20 sierpnia 2018 r. chwycił ją obiema rękoma za szyję powodując jej upadek w wyniku czego doznała ona otarć naskórka na głowie i szyi, które spowodowały naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż 7 dni. Zachowaniem swoim wyczerpał więc ustawowe znamiona podmiotowe i przedmiotowe przestępstwa przewidzianego w art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k.

Na rozprawie głównej w dniu 24 października 2018 r. A. B. złożył wniosek o wydanie wobec niego wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego, a więc w trybie art. 387 k.p.k. (k. 181). Wniósł o wymierzenie mu za zarzucany czyn kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności, zaliczenie na jej poczet okresu tymczasowego aresztowania oraz o zwolnienie od kosztów sądowych.

Obecni na sali rozpraw prokurator Prokuratury Rejonowej w B. P. oraz pokrzywdzona M. B. oświadczyli, że nie sprzeciwiają się uwzględnieniu wniosku oskarżonego.

Biorąc pod uwagę fakt, że okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonego nie budziły wątpliwości, a cele postępowania zostaną uwzględnione mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości, Sąd uwzględnił powyższy wniosek A. B..

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności jest odpowiednia biorąc pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, a także warunki i właściwości osobiste sprawcy. Nadto jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i zawinienia oskarżonego.

Okolicznością łagodzącą jest fakt, że A. B. nie był wcześniej karany sędziwnie (k. 75). Okolicznością obciążającą jest to, że działanie oskarżonego polegające na używaniu przemocy fizycznej wobec pokrzywdzonej było bardzo zintensyfikowane.

Niewątpliwie występkiem, którego dopuścił się A. B. cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości i wysoki stopień zawinienia. Oskarżony dopuścił się zamachu na tak istotne dobra chronione prawem jakim są rodzina, jej prawidłowe funkcjonowanie, a także zdrowie innej osoby. A. B. wielokrotnie wykorzystywał swoją przewagę nad pokrzywdzonymi, osobami słabszymi od siebie i w zasadzie od niego całkowicie uzależnionymi, by je podporządkować, poniżyć i ubliżyć. Działal przy tym wyjątkowo zuchwale, czuł się zupełnie bezkarny, postępował bez jakichkolwiek skrupułów i nie liczył się z cierpieniem psychicznym M. B., bądź co bądź jego żony, co zasługuje na całkowite potępienie, dezaprobatę

i ostrą reakcję ze strony wymiaru sprawiedliwości. O zuchwałości oskarżonego i poczuciu zupełnej bezkarności świadczy również to, że dalej tak postępował mimo dawaniu mu przez żonę szans, mimo wielokrotnych interwencji Policji, mimo kilkukrotnego zatrzymywania go przez funkcjonariuszy Policji. Czyn A. B. charakteryzuje także wysoki stopień zawinienia. Oskarżony działał bowiem z pełnym rozeznaniem i mając możliwość rozpoznania faktycznego i społecznego znaczenia czynu, mając możliwość zgodnego z prawem zachowania, nie będąc przez nikogo zmuszanym, zdecydował się popełnić przestępstwo.

Przy wymierzaniu oskarżonemu kary pozbawienia wolności Sąd wziął także pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, które winna spełniać ta kara. Zdaniem Sądu orzeczonej kara zapobiegnie w przyszłości ponownym czynom A. B. i będzie oddziaływać na niego wychowawczo, mobilizująco, ponadto ukształtuje wyobrażenie społeczeństwa o konieczności przestrzegania norm prawnych i nieuchronności kary. Nie ulega wątpliwości, że bezpieczeństwo rodziny zależy również od właściwej polityki karnej, która winna nie tylko spełniać swoje funkcje zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy, ale również wpłynąć na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. Kierując się wyżej wskazanymi przesłankami Sąd uznał, że orzeczonej kara będzie stanowiła dolegliwość adekwatną do charakteru czynu i uświadomi sprawcy jego społeczną szkodliwość oraz skłoni go do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego.

Biorąc pod uwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonego A. B., brak ustabilizowanego trybu życia przed popełnieniem przestępstwa, a w szczególności postawę A. B. mającą odzwierciedlenie w okolicznościach zarzucanego mu czynu (wielokrotne, powtarzalne zachowania, brak zmiany postawy mimo zatrzymywania przez funkcjonariuszy Policji), Sąd doszedł do przekonania, że nie można wobec niego postawić pozytywnej prognozy kryminologicznej, że nie popełni w przyszłości przestępstwa. W związku z tym nie zasługuje na danie mu szansy i zastosowanie wobec niego instytucji probacji w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności (o taką karę zresztą oskarżony wnosił). W ocenie Sądu kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie byłaby wystarczająca do osiągnięcia wobec A. B. celów kary, która z jednej strony ma wychowywać ale i również stanowić dolegliwość adekwatną do charakteru czynu.

Kierując się dyspozycją art. 63 § 1 i § 5 k.k., Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zatrzymanie w dniu 9 maja 2018 r. od godziny 00.01 do godziny 20.50 oraz od godziny 19.35 w dniu 5 sierpnia 2018 r. do godziny 11.45 w dniu 7 sierpnia 2018 r., a także tymczasowe aresztowanie od godziny 21.10 w dniu 20 sierpnia 2018 r. do godziny 10.30 w dniu 24 października 2018 r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 624 § 1 k.p.k.. Mając na uwadze aktualną sytuację majątkową oskarżonego należało uznać, że uiszczenie kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe i dlatego Sąd zwolnił A. B. w całości od ich zapłaty na rzecz Skarbu Państwa.

Sędzia